

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus M.D.X.V. Sancti Patris Benedicti. M.XXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

fructu subsequente. Is illustrissima Justinianorum gente, apud Venetos ortus, Patre Francisco Justiniano, matre Paula de Maripetris editus, summa omnium admiratione, delicatissimus etiamnum adolescens, summae Vitae rigorem Camalduli professus est; quo in Archisterio, rarissima vitae excellens sanctitate, plurimos ad sui imitationem, et mundi periculis, in portum securissimum Religionis pellexit, & ab interitu vindicavit. Quos inter Petrus Quirinus: Patricius Venerus, non minus eruditione quam Generis splendore spectatus Hebraica, Graeca & Latinae linguae peritissimus, haud vulgaribus, aut equum Monachum profiteretur Legationibus pro Republica perfunctus, qui Paulo nostro in Ordinis Reformatione, egregiam etiam operam navavit. Ita novum rursus lumen, ex Ordine nostro Italiae affulsit & Congregatio nostra Camaldulensis primae va reddita sanctitati, exempla perfectionis eximia, omni, sequuturae deinceps posteritati, utilissime ministravit *Ex Luca Erem. Rom. u. d. m. & c.*

Petrus Quirinus vir sanctus & eruditus.

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. XIV. Sancti Paris Benedicti. M. XXXIV.

Plures ex Ordine nostro, Caenobijs, etiam vel maxime reluctantes, extracti, ob eximia Vitae merita, & super candelabrum positi magno cum Ordinis honore, nec minore diversarum Provinciarum utilitate, summo Regnorum diversorum, & Ecclesiae Catholicae plausu & ornamento, Episcopatus diversos, sanctissime atque utilissime administrarunt. Eos inter, hoc maxime anno excellunt: Reverendissimus & Illustrissimus Antonius Boherius [de Bohier] Austremonij Baronis de Sainct. Cierque, ex Berarda Antonij Cardinalis a Prato sorore filius, ex Monacho celeberrimi Caenobij SS. Trinitatis Fiscanensi, Bituricensis Archiepiscopus, Galliae Primas [idem jam ante, ob insignem virtutis famam, varijs honoribus cultus, muneribus honoratus] summo omnium plausu creatus; & Fr. Ludovicus Mendez, ex Monacho sancti Domini de Silos, Episcopus Sidoniae renunciatus. Idem Abbas perpetuus praedicti sui Caenobij confirmatus, merittissimus sanctae Hispanicae Reforma-

Antonius Boherius Archiep. Bituric.

Ludovicus Mendez Episcopus Sidoniae.

tionis propagator., *Claud. Robertus, Ioan. Chenu. Anton. de Tepes Chron. Benedicti. Alph. Cracon & alij.*

Extinguitur hoc eodem anno, haud vulgare Ordinis ornamentum, Joannes Raulinus, Universitatis Parisiensis Doctor & Professor clarissimus, Concionator Regius, sanctissimi illius, & innumerabili sanctorum frequentia toto Orbe famosissimi Archisterij Cluniacensis in Majore Burgundia Canobita Religiosissimus, Prior S. Dionysij Noganti, *Epistolis & sermonibus editis*, teste Claudio Roberto, celeberrimus, cuius eximia erga Deiparam, Coeli Reginam. Benedictini Ordinis Dictatricem devotio plurimum commendatur; ut & erga Parentem suum communem Religiosorum Patriarcham Benedictum, cuius laudes insigni studio & industria celebravit, multumque Ordini in conquiritibus contulit. Decessit autem sepultusque est Parisijs in Collegio Cluniacensi 16. Februarij hujus anni M. D. XIV. scripsit autem, praeter multa alia, typis necdum vulgata Libros sequentes:

Joannes Raulinus vir doctissimus.

Sancti eximius.

- Sermones Quadragesimales. librum I.*
 - De Adventu Domini nostri. librum I.*
 - Doctrinale de Triplici morte, Naturali, Culpa & Gehenna. librum I.*
 - Itinerarium Paradysi. librum I.*
- Qui omnes Venetijs typo excusi in lucem prodierunt anno Christi. 1585.

Ingenij monumenta.

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. XV. Sancti Paris Benedicti. M. XXXV.

Iterum alia Reformatio, multo bonorum plausu, summam REDIVIVI in suis filijs BENEDICTI parentis gloria instituta, & mox latius propagata, qua amplissimum illud, Insula vere sanctae Lerinenis Archisterium, caeteris plurimis exemplo & incitamento restitutum est, sub Augustino Grimaldo Abbate, multis deinceps ejusdem propositum, & conatus, pio Zelo & aemulatione Generosa consequentibus. Placet ex Vincentio Barrali nostro, pauca de felicitate sacrae illius Insulae cognoscere, ut sanctissimo Patriarchae nostro atque ejusdem Ordini, pro ejusdem possessione & tanto post Spiritus resurrectione promptius & plausibilis gratulemur. *Est igitur, inquit, nostra felix Insula Lerinen-*

Iterum Redivivus in suis Benedictus.

Reforma- rinensis, parva [à Strabone Planasia
in Lem- dicta] sed plano schemate, formoso de-
si. lectabilique, ac si penicillo quodam soler-
tis industria Magistri efformata foret, *Re-*
figura ovali, oblongaque, angulos habens
acutos ad Orientis & Occidentis plagas po-
sitos, duo vero latera Septentrionem, &
meridiam respicientia. Hujus circuitus
ad duo millia ascendit passuum, circumfu-
so aere aperto & salubri, dulci gratoque
aspectu per gyrum continentis portuum
Circuitum Castrorum Antonium valisque
maris gaudet: Equoreis fluvialibusque
squamosis piscibus abundans, ramosisque
arboribus ac arbutis, & omni fere plan-
tarum sponte nascentium & satiarum ge-
nere fertilis, & sacunda aliis hirsutif-
que penis, tremulis triumphalibusque palmis,
pauzibus, paciferisq; oleis, vinctricibus lau-
ris, quam solam non percussit fulmen, cypa-
rissis mastis, paphia, myrtho redolente, infi-
mitisque pend. alijs arbutis latis, genista,
lentisco, bracho cadie & herbis dives ful-
get humus, semper vario vestita colore,
& grato juviter odore florum spirans. Ha-
bet autem, nedum antiquissima verum eti-
am venerabilia cuncto Orbi ac vixiva Sa-
cella, & Monachorum Claustra silentia,
inest quo in ipsius Insula medio, Ecclesia
sancta D E I Genituræ solemniter di-
cata. Tum Ecclesia major sancto Ar-
chistamini & primo suo Fundatori Ho-
norato consecrata. His annexa manet
Capella sancti Patriarchæ nostri Benedicti,
juxta quas Claustrum & vetus Resecto-
Religio va- rium, omnia ex dolatis lapidibus. Cir-
ria & Sa- ca gyrum insule, via strata ad peregrino-
cella. rum solamen visitantium oratoria sanctif-
sima & individue Trinitatis, SS. Mar-
tyrum Cypriani & Justina, Beatissima
Transfigurationis Domini Salvatoris no-
stri J E S U Christi, S. Caprasij Consec-
soris, sancti Apostolorum Principis Pe-
tri Lirinenisum Protectoris, S. Porcarii
Abbatis & quingentorum eoque ampli-
us Monachorum Martyrum, qui hanc
Insulam proprio effuso cruore consecra-
runt &c. Appellatur autem & ho-
noratur hæc Insula, ob insignem lon-
go decursu sæculorum sanctorum il-
lic degentium frequentiam, amplif-
simis Titulis à sanctis Patribus, Hila-
rio, Casario Arelerensi, Sidonio, En-
nodio, Honorato Massiliensi, Fausto
Rhegiensi alijsque: ut dicatur. & sit
[itientibus vitam æternam] Acies in-
structa Prælijs, Admirabilis consue-

tudo. Advearium mellis. Ara sacrificij.
Beata Insula. Benedicta terra. Consec-
crata habitatio. Commendata congrega-
tio. Comprobata Institutio. Cami-
nus humiliationis & agonis. Caltra
DEI. Celebranda tellus. Cohors San-
ctorum. Desertum Lirinense. Dulcis
locus. Dulce solamen. Domus DEI de-
corata dedicata. Eremitorium Liri-
nense. Exercitus sanctorum. Fœcun-
da, felix, felicior, felicissima mansio.
Fines Gallicani. Gloriosa Civitas. Hie-
rusalem superna. Horreum Vitæ. Insu-
la Lirinenis marina, sacra, plana,
parva, lætans, pollens, illustris, locu-
ples, utilis. Ignotum exilium. Interior
umbra & domus. Inimica adver-
sario. Latebra sanctorum. Latibu-
lura illuminatum. Mensa Christi.
Mons Lirinenis. Mansio in Christo
viventium. Nutrix Sanctorum. Na-
vis Lirinenis. Ovile Dominicum.
Porta Cæli. Palastra. Eremitidis.
Congregationis. Paradysus terre-
stris. Quies piorum. Religionis exem-
plar. Secretum opportunum. Schola
Christi. Stadium Insulanum. Sedes re-
mota. Speculum sanctimonie. Sinus
tranquillissimus. Templum sanctum.
Mirabile Insulanum. Sacrum Mona-
sterium. Umbraculum Monachorum.
Mari simile, quod vivos retinet, mor-
tuos rejicit &c. Et hic demum, abje-
ctissimo hoc sæculo, locus, suo resti-
tutus splendori, haud immerito sibi
redditus, alia quoque omnia in novum
fervorem succendit. Excitato novo
ibidem, imo primævo resuscitato spi-
ritu, cooperantibus tot sanctorum il-
lic sepulcorum millibus, qui in loci in-
colis, reviviscere visi sunt; & locum
de novo sanctis actibus consecrare.
Extrahitur Canobio alius rursus
in Gallia Monachus, & Claromonta-
na: Dioceseos celebri Cathedra: impo-
nitur P. F. Jacobus de Ambasia [d'Am-
boise] Canobiticam in gemmo illo
Gemmeticensi professus Archisterio,
inde Abbas Cluniacensis illius sancto-
rum Promptuarij felicissimæ, optimæ
mentis, & plurimis jam honoribus,
magna cum laude gestis, ac muneri-
bus perfunctus gravissimis, qui vix
adito Pontificatu, demereri Ecclesiam
magno animo aggressus, nobile om-
nino monumentum sui Regiminis sta-
tuit, dum Cathedralæ exornans Basi-
licam

A sanctis
Patribus
laudata in-
sula.

Florea san-
ctissima in-
sula.

Jacobus de
Ambasia
Episcopus
Claromontanus.

licam totam plumbo textit, sibi que subjectis multo nomine consulens, vitæ cum primis exemplo facem omnibus prætulit. *Vid. Rerum Gall. Script. Claud. Rob. & alij.*

IESU CHRISTI ANNUS M.D. XVI.
Sancti Patris Benedicti M. XXXVI.

Joannes
Tribemij
obitus.

Honorum
omnium
contemp-
tor.

Redivivus
in ipso S.P.
Spiritus.

Commen-
tarius in
Regulam.

MAgnum omnino Sydus, & splendidissimum quidem, Germaniæ nostræ extinguitur. Moritur, immortalis meritorum copia & felicitate, Abbas noster Joannes Tribemius, vir sæculi hujus ingeniosissimus plane & eruditissimus; Benedictini Ordinis Zelator fidelissimus, Reformationis promotor præcipuus, studiorum Restitutor solertissimus, nunquam sine reverentia nominandus. Is quantumvis à diversis & maximis Germaniæ Principibus in familiam, & familiaritatem, etiam ambitiosissime & certatim expeteretur, Monastici tamen Instituti tenacissimus, nec ab ipso quidem sui longè amantissimo Divo Maximiliano I. Imperatore Augusto persuaderi potuit, ut Aulam Cæsaream, favoresque & gratiam tanti Cæsaris cellulae suæ præhaberet, hanc omnibus mundi divitijs & illecebris potiorem habuit, animum dilexit, suscipereque omnibus mirifice commendavit. Vir, quem merito suo, dignis honoribus ac titulis, nisi ipse respuisset, & pro virili aversatus esset, Principes maximi evertum & excultum volere, & Joachimus in primis Sacri Rom. Imperij Elector Brandenburgus extulit, dum in litteris ad ipsum datis, ita denique illum compellavit: *Vale Germaniæ decus, totiusque arcæ sapientiæ, mei memor ad DEUM, & amans, quia Te vehementer amamus.* In ipso Redivivum Benedictum, & primævum Ordinis resuscitatum Spiritum, nemo dubitaverit, qui Commentarios ejusdem in Regulam, sermones in Generalibus Capitulis habitos, & alia sacra scripta legerit, adeo omnia Divini Pneumatis dictata referunt, ut in hoc genere in nullo maximis Ecclesiæ Doctores cessasse videatur adeo ponderosè graviter simul & suaviter animos Religiosos afficit, ut revera non Hominis, sed DEI verba & dictata agnoscas, & merito tanto post sapius Reformatissimis Canonicis ad mensam, & aliis magno cum

Fructu, summaque omnium admiratione & approbatione audiantur. In Historicis non nemo arrogantius quàm prudentius tanto viro Fabulas impunitas, ipse prudentioribus Factus Fabula, dignas temeritate poenas dedit. De ipso longè aliter Gaspar Scioppius, rigidus cæteroquin, rerum censor, vir eruditissimus: *Tribemio recedè fidem haberi, nemo æquus & intelligens negaverit. Nam is fuit vir gravissimus, & partim in regimine Monasteriorum, partim in Theologicis & Philosophicis studijs, præcipueque in arcanis naturæ indagandis occupatissimus, ut eum comminiscendis nominis Genealogijs nequaquam vacare potuisse planum sit. &c.* Et paulo post: *Non ego quidem, inquit, quacunque in Historia scripsi Tribemium, vera esse, aut credo, aut alijs persuasum volo. Nam & alicubi eum dormitasse, aut ostitasse, aliasque res esse agnosco, & in loco alienæ fidei, simpliciter credidisse intelligo. Sed hæc humana sunt, facileque veniam sibi ab omnibus bonis inveniunt. Illud autem nullum excusationi locum relinquit, falsa scientem volentem litteris proderet, & auctores; in quibus ea inveneris, comminisci: cujus culpe dicam, periculum non est, nequis Tribemio impringat, qui hominem ex libris suis, pervoverit. Plurimos enim Scriptores, quæ sacros, quæ profanos ab eo visos esse, ac lectos constat, quorum hodie nullum usquam vestigium invenitur, postquam scilicet Agricolarum, Lutheri doctrina efferatorum, tumultibus, bene magnam Germaniæ partem turbari, multaque Monasteria & arces cum Bibliothecis, & tabularijs suis, expilari, cremari, funditusque everti contigit. Magna ergo, pergit, imperitia & iniquitas est, siquid se Tribemius in veteribus, & idoneis rerum Auditoribus, legisse dicat, quod apud eos non extet qui hodie sunt in manibus, id continuo falsum, & commentitium judicare &c.* Idem ferventius alibi, contra protervius insultantem: *Reliquum est, inquit, ut Tribemium ingenio ad fingendum, & sarcinas lectoribus imponendas, natum, aut multo studio factum fuisse insimulet &c.* Hoc autem cui persuasurum se speret, ipse viderit; quemadmodum etiam, quomodo hanc judicij sui temeritatem Christo Iudici probaturus sit &c. Ut hinc facile animadvertas, quanta temeritate manus in Christum Domini iujecerint scriptores & calumniatores illi, qui tantis nomi-

Fides &
Auctoritas
Tribemij.

Defenditur
contra Zoi-
lōs.

Magna in-
juria tanto
viro illata.